

wtorek, 28.01.2025

Ochrona nieletnich

Normy Ochrony Dzieci i Młodzieży oraz bezradnych w praktyce duszpasterskiej w Parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Drulitach (14 – 400 Pasłęk, Drulity 10)

Wstęp

Rzymskokatolicka Parafia pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Drulitach jest w najwyższym stopniu zdeterminowana dbać o dzieci, młodzież i bezradnych dorosłych jako wyjątkowy dar Boga i przyszłość Kościoła oraz całego społeczeństwa. Byliśmy, jesteśmy i będziemy zdeterminowani walczyć z każdym przejawem nadużyć względem dzieci, młodzieży i osób bezradnych, szczególnie w zakresie jakiegokolwiek formy nadużyć seksualnych. Poniższe normy i zasady prewencji obowiązują wszystkich dorosłych pełniących jakiegokolwiek posługi i prace w parafii.

Część I – Zasady ogólne

1. Jako Parafia przyjmujemy za swoje dokumenty kościelne i państwowe określające zasady postępowania w przypadkach ewentualnych nadużyć seksualnych.
2. Naszym pragnieniem jest ochrona dzieci i młodzieży, oraz bezbronnych dorosłych zarówno w oparciu o treść art.30 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym „przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka”, jak i w oparciu o ewangeliczną zasadę ochrony najmniejszych i najsłabszych oraz będące jej konsekwencją ustawodawstwo Kościoła Katolickiego.

3. Każde dziecko i młody człowiek, który został nam powierzony, ma prawo do:

1. poszanowania własnej godności,
2. zaspokojenia prawnie uzasadnionych potrzeb fizycznych i emocjonalnych,
3. swobody wypowiedzi,
4. przynależności np. do rodziny, grupy oraz do kontaktów i relacji społecznych,
5. otrzymania wsparcia w rozwoju,
6. budowania i potwierdzania własnej tożsamości jako osoba,
7. poważnego traktowania zgłaszanych dorosłym problemów,
8. poczucia bezpieczeństwa i doświadczania miłości

Powyższe prawa są niezbywalne, a ich ograniczenia mogą wynikać tylko z norm prawnych, wykonalnych lub prawomocnych orzeczeń władzy sądowniczej, które mają na celu ochronę praw innych osób, a także ich życia, zdrowia oraz moralności społecznej.

Część II – Szczegółowe zasady postępowania w pracy z małoletnimi

1. Z najwyższą atencją odnosimy się do nietykalności cielesnej osoby małoletniej. Wszelkie zachowanie noszące chociażby pozory aktów seksualnych podlega natychmiastowej interwencji. Jakiegokolwiek pieszczoty, dotykane okolic intymnych, pocałunki, oraz wszelkie inne zachowania – nawet w formie zabawy, które w naszej kulturze stanowią przekraczanie granic intymności, uznajemy za akty mogące wyrządzić szkodę osobie. Stosowanie jakichkolwiek kar cielesnych wobec dzieci i młodzieży jest niedopuszczalne.
2. Wszyscy wychowankowie mają prawo do równego traktowania. Nie wolno nikogo faworyzować tak słowem, jak i gestami a także prezentami.
3. Osoby dorosłe pełniące jakiegokolwiek posługi i prace w naszej parafii w pracy z dziećmi i młodzieżą używają środków, metod i języka adekwatnego do wieku i rozwoju osoby małoletniej, unikając wulgaryzmów i erotyzacji. Częstowanie osób małoletnich tytoniem, alkoholem i innymi środkami psychoaktywnymi nie może być tolerowane. Nie tolerujemy również ich zażywania przez osoby małoletnie.
3. Duszpasterze oraz inni opiekunowie osób małoletnich i bezradnych nie mogą pozostawać pod wpływem alkoholu lub środków psychoaktywnych w trakcie wykonywanych zadań opiekuńczo-wychowawczych.
4. Jeżeli dobro małoletniego wymaga indywidualnego spotkania z duszpasterzem, spotkanie to nie może odbywać się w warunkach odizolowanych.
5. Jakiegokolwiek prezentowanie osobom małoletnim treści erotycznych, pornograficznych oraz zawierających sceny przemocy za pomocą jakiegokolwiek urządzenia jest aktem nadużycia zaufania wobec osoby.

6. W przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat płciowości duszpasterze i świeccy współpracownicy powinni wykazywać się delikatnością i roztropnością.
7. Jako nadużycie traktujemy przesyłanie osobie małoletniej lub bezradnej za pomocą jakiegokolwiek urządzenia treści mających podtekst seksualny, naruszających intymność lub pozwalających przypuszczać, że autor tych treści ma na celu rozbudzenie emocjonalne tej osoby, bądź doprowadzenie do jakichkolwiek czynności seksualnych. Duszpasterzom nie wolno także angażować się w sposób zaborczy w prywatne życie osoby małoletniej.
8. Dzieci i młodzież mają prawo do prywatności. Z tej racji nie wolno naruszać tajemnicy korespondencji małoletnich ani robić im zdjęć lub filmować bez zgody rodziców lub prawnych opiekunów, a tym bardziej zamieszczać ich w mediach społecznościowych.
9. Nie wolno wyręczać dzieci i młodzieży w czynnościach natury osobistej. Jeżeli wychowankowie, z racji wieku, bądź fizycznych ograniczeń, nie są w stanie wykonać takich czynności, pomocy powinni udzielać świeccy wychowawcy, najlepiej tej samej płci i po poinformowaniu o takiej konieczności ich opiekuna.
10. Nie ma przyzwolenia na agresję fizyczną oraz przemoc psychiczną (emocjonalną) pomiędzy małoletnimi. Każdy taki przypadek wymaga natychmiastowej reakcji ze strony wychowawcy.
11. Duszpasterz oraz świecki współpracownik nie ma prawa zabierać małoletnich na samodzielne wyjazdy bez zgody rodziców lub prawnych opiekunów. Na wyjazdy grupowe małoletnich należy uzyskać pisemną zgodę rodziców lub prawnych opiekunów. Podczas wyjazdu rodzice mają prawo do ciągłego kontaktu ze swoim dzieckiem oraz ich opiekunem. Stosujemy zasadę dbania o odpowiednią ilość wychowawców, proporcjonalną do liczby uczestników i uwzględnienia płci uczestników.
12. Organizatorzy jakichkolwiek zajęć wychowawczych z dziećmi i młodzieżą są odpowiedzialni za ochronę danych osobowych podległych mu osób.
13. Parafia zapewniająca małoletnim dostęp do internetu, jest zobowiązana wdrożyć środki bezpieczeństwa (w szczególności zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające) uniemożliwiające dostęp do treści stanowiących zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju (w tym treści erotycznych, czy przemocy pod różnymi postaciami).

1. Każda osoba, która zostałaby skrzywdzona przez duszpasterza lub świeckiego współpracownika, albo posiada wiedzę na temat takiej krzywdy, proszona jest o kontakt z delegatami duszpasterskimi:

Aktualnie są nimi:

Pan Andrzej Urban, tel. 608 312 295

Pani Sylwia Ambroziak, tel. 663 760 731

Pan Sławomir Wąsiewski, tel. 609 037 025

2. W przypadku wymagającym interwencji prawnej, koordynator, którego obowiązkiem jest wdrożenie niezbędnych procedur prawnych, zostanie powołany przez proboszcza Parafii.
3. W naszej Parafii zaakceptowaliśmy procedury, które muszą zostać wdrożone w przypadku, gdyby zgłosiła się osoba składająca skargę na domniemane przestępstwo wykorzystywania seksualnego. W ramach tych procedur należy m.in.:
 1. Z uwagą i empatią wysłuchać osobę składającą skargę.
 2. Zaproponować pomoc osobie potencjalnie skrzywdzonej.
 3. Poinformować osobę zgłaszającą, że zgodnie z prawem polskim i aktualnie obowiązującym prawem kościelnym, naszym obowiązkiem jest zgłoszenie wiarygodnych informacji o domniemanym przestępstwie do władz cywilnych, niezależnie od tego, czy osoba zgłaszająca chce czy też nie chce pozwać sprawcy.